

Grupp 7

FCI-nummer 330

FCI-standard på engelska publicerad 2005-06-15

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2005-04-19

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-01-14

IRLÄNSK RÖD OCH VIT SETTER

(Rasnamn i hemlandet: Irish Red & White Setter)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

IRLÄNSK RÖD OCH VIT SETTER

Ursprungsland/ hemland	Irland
Användningsområde	Stående fågelhund
FCI-klassifikation	Grupp 7, sektion 2, Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål	<p>Det är inte välkänt utanför Irland att det finns två raser av irländsk setter men det är tämligen säkert att den röda och vita varianten är den äldre. Irländsk setter blev troligtvis etablerad som typ någon gång under slutet av 1600-talet. Det var sträng selektiv avel som skapade den enfärgat röda settern. När irländsk setter först visades på utställningar någon gång strax efter mitten av 1800-talet rådde stor förvirring ifråga om rasens korrekta färg. Vid slutet av 1800-talet hade den röda så gott som helt överskuggat den röda och vita, som blev så ovanlig att man trodde den var utdöd. Under 1920-talet gjordes försök att återskapa rasen och 1944 hade man kommit så långt att rasen fick en egen rasklubb. Numera förekommer irländsk röd och vit setter i ett avelsmässigt hälsosamt antal på irländska utställningar och jaktprov. Den nuvarande rasklubben, the Irish Red & White Setter Field & Show Society, bildades 1981 och tack vare dess bemödanden och direktiv är rasen nu väl etablerad såväl nationellt som internationellt. Irländsk röd och vit setter deltar framgångsrikt i jaktprov tillsammans med de andra stående fågelhundsraserna och det finns numera ganska många jaktchampions och utställningschampions inom rasen. Standarden nedan måste tolkas utifrån detta synsätt och alla domare på exteriörutställningar måste bedöma hundarna främst utifrån deras funktion som jakthundar.</p>
Helhetsintryck	Irländsk röd och vit setter skall vara stark, väl balanserad och proportionerlig utan att vara grov och tung. Den skall vara kraftfull snarare än elegant.
Uppförande/karaktär	Att synnerligen trevligt sällskap i hemmet såväl som i fält. Irländsk röd och vit setter föds framför allt upp för jaktändamål. Rasen skall vara nobel, intensiv och intelligent. Till sättet är den mjuk och vänlig, bakom den vänliga framtoningen skall man kunna skönja målmedvetenhet, mod och oförvägenhet. Irländsk röd och vit setter är en mycket vänlig, pålitlig och lättdresserad jakthund.
Huvud	Huvudet skall vara brett i förhållande till kroppen.
Skallparti	

Skalle	Skallen skall vara välvd, dock utan den markerade nackknöl som den irländska röda settern skall ha.
Stop	Stopet skall vara väl markerat.
Ansikte	
Nosparti	Nospartiet skall vara torrt och fyrkantigt.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara lika eller nästan lika långa. Tänderna skall vara regelbundna. Bettet skall helst vara saxbett men tångbett accepteras.
Ögon	Ögonen skall vara mörkt hasselnötsfärgade eller mörkbruna. De skall vara ovala och aningen framträdande. Bindhinnan skall inte vara synlig.
Öron	Öronen skall vara ansatta i höjd med ögonen och långt bak på huvudet. De skall ligga tätt an mot huvudet.
Hals	Halsen skall vara medellång, något välvd, mycket muskulös men inte för kraftig, och utan någon tendens till lös halshud.
Kropp	Kroppen skall vara kraftig och muskulös.
Rygg	Ryggen skall vara stark och muskulös.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup med väl välvda revben.
Svans	Svansen skall vara medellång och inte nå nedanför hasen. Den skall vara kraftig vid roten och gradvis avsmalna mot den tunna spetsen. Svansen får inte vara klen behårad. Den skall bäras i höjd med eller under rygglinjen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Framstället skall vara välmusklat och torrt med stark benstomme.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara väl tillbakalagda.
Armbåge	Armbågarna skall vara fria. De skall varken vara inåt- eller utåt-vridna.
Underarm	Frambenen skall vara raka och torra med god benstomme.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara starka.
Framtassar	Framtassarna skall vara tätt slutna med riklig behåring mellan tårna.

Bakställ

Helhet Bakstället skall vara brett och kraftfullt. Bakbenen skall vara långa och muskulösa från höft till has. De skall vara torra med stark benstomme.

Knäled Knälederna skall vara väl vinklade.

Has/hasled Hasorna skall vara korta och varken inåt- eller utåtvidna.

Mellanfot Mellanfötterna skall vara medellånga och kraftiga.

Baktassar Baktassarna skall vara tätt slutna med riklig behåring mellan tårna.

Rörelser

Rörelserna under trav skall ha god steglängd och vara mycket livliga, graciösa och effektiva. Huvudet skall bäras högt. Bakbensrörelserna skall vara jämna med kraftfullt påskjut. Frambenen skall ha god räckvidd framåt men föras lågt. Sedda såväl framifrån som bakifrån skall fram- och bakben nedanför handlov och hasled röra sig parallellt. Korsande eller vevande rörelser är inte önskvärt.

Päls

Pälsstruktur Pälsbehäng, som skall vara långa, silkiga och av fin struktur, skall finnas på baksidorna av fram- och bakbenen och på öronens utsidor. Likaså skall tillräckligt mycket behäng finnas på flankerna och sträcka sig upp över och bilda krås på bröstet och strupen. Behängen skall vara raka, åtliggande och utan lockar. Svag vågighet accepteras dock. Svansen skall ha en väl utvecklad fana. På alla andra delar av kroppen skall pälsen vara kort, åtliggande och utan lockar.

Färg Grundfärgen skall vara vit med enfärgat röda fläckar (klart definierade och väl avgränsade fläckar). Båda färgerna skall ha mesta möjliga lyster och glans. Prickar, men inte skimmelteckning, är tillåtet runt nospartiet, på tassarna och upp till armbågarna på frambenen och upp till haslederna på bakbenen. Prickar på någon annan del av kroppen är ett diskvalificerande fel, liksom skimmelteckning och forellskimmel ("mottling").

Storlek/vikt

Mankhöjd Önskvärd mankhöjd för hanhund: 62-66 cm
Önskvärd mankhöjd för tik: 57-61 cm

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Allvarliga fel

- Hanhund eller tik vars mankhöjd avviker från den i standarden angivna.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Trots att prickar, men inte skimmelteckning, är tillåtet runt nospartiet, på tassarna och upp till armbågarna på frambenen, och upp till haslederna på bakbenen, så är prickar på någon annan del av kroppen, liksom tydlig och omfattande skimmelteckning och forellskimmel ("mottling") ett diskvalificerande fel.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964